

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven).

(Lovforslag nr. L 38. Fremsat 20/1 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erenbjerg (S):

Værdierne i den danske undergrund tilhører det danske samfund; det kan der ingen uenighed være om. Det fremgår da også af § 1 i loven om Danmarks undergrund fra 1932. Samfundets værdier må komme samfundet til gode, og samfundet må beskytte sine værdier. Det er baggrunden for dette lovforslag om beskatning af kulbrinteindvinding. Det drejer sig ganske enkelt om, at det danske samfund sikrer sin andel af de olie- og gasværdier, der i dag pumpes op af undergrunden i Nordsøen.

Forslaget er så meget mere vigtigt, som udvindingen af olie og gas i Nordsøen vil stige kraftigt i de kommende år, og hvis der ikke træffes foranstaltninger nu, vil disse værdier glide samfundet af hænde.

Det er en kendsgerning, at efterforskning og udvinding af olie er en bekostelig affære. Det kræver en enorm økonomisk kraftanstrengelse at investere i en sådan opgave – så enorm, at det er for meget for en enkelt. Det

er da også derfor, at den danske koncessionshaver, A. P. Møller, er gået ind i et konsortium med en række multinationale selskaber, der hedder Dansk Undergrunds Consortium. Disse multinationale selskaber tegner sig for 70 pct. af konsortiet, og det betyder reelt, at fortjenesten af 70 pct. af de værdier, der hentes op af undergrunden, ikke kommer det danske samfund til gode, hvis vi skulle følge de gældende regler for beskatning af selskaber. Derfor er formålet med dette lovforslag at sikre, at det danske samfund får sin andel af hver dråbe olie eller gas, i det øjeblik den kommer op fra undergrunden.

Beskatningssystemet er effektivt. Det må det naturligvis også være, når vi skal sikre vitale samfundsinteresser. Det sker gennem den såkaldte feltbeskatning, hvor hvert enkelt borehul beskattes, og hvor der ikke bliver mulighed for i indtægtsmæssig forstand at slå flere borehuller sammen. Der bliver heller ingen mulighed for at overføre over- eller underskud til andre dele af et selskabs aktiviteter. Til gengæld er det lavet sådan, at borehuller med stort udbytte og lave investeringer beskattes kraftigere end borehuller med lille udbytte og store investeringer.

Med en sådan ordning tages der et rimeligt hensyn til de koncessionshavere, der har investeret i efterforskningen og udvindingen. Det hensyn går igennem hele lovforslaget. De selskaber, der efterforsker og udvinder olien og gassen, sikres deres andel: de får forrentet deres investeringer med rente og rentes renter, og samtidig sikres de også en pæn fortjeneste. Selv om statens andel sammenlagt med skatter og afgifter kan komme op på 83,5 pct., er det stadig en lukrativ forretning at efterforske og udvinde olie og gas i den danske undergrund. Det ses da også af, at interessen for at få del i koncessionerne i den danske undergrund hos andre selskaber ikke er blevet mindre, efter at regeringen offentliggjorde sine tanker om beskatningsformen sidste efterår. Det skal også ses i lyset af, at beskatningsgraden svarer til det, selskaberne beskattes med i andre dele af verden – og især i England og Norge, der har regler, der svarer til dem, regeringen her har foreslået.

Lad mig til slut komme med en enkelt bemærkning. Det har fra den danske koncessionshaver været hævdet, at konsortiet burde